

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

MARS 2023

NR. 1

83. ÅRGANG

velsignet påske!

FOTO: ANNE LIV BALTZERSEN

I kirken er Kirkeåret er delt inn i perioder som i hovedsak følger Det nye testaments kronologiske fremstilling av Jesu liv og virksomhet. To av disse periodene er en forberedelsestid, advent før jul og fasten før påske. I fastetiden leser vi mye om Jesu kamp mot onde krefter i forskjellige form. Dette kan virke skremmende og noe vi har vanskelig for å forholde oss til. Men hvis vi skal ta Bibelen på alvor, så må vi forholde oss til ting som vi ikke kan se eller forstå.

I fastetiden skal vi gå opp til Jerusalem sammen med Jesus, Jesus visste hva som skulle skje der, han var klar for oppgaven. Men er vi klare til å ta denne vandringen sammen med ham?

Når man blir likeså gammel som jeg så blir man seg bevisst at ingen ting i dette livet er gratis, det krever noe av oss. Visselig er nåden gratis, men det krever noe av oss å være i den.

Gud elsker oss som en barmhjertig far, men de fleste av oss har hatt en opplevelse av at Gud blir langt borte, han hører ikke og det er som om han har glemt oss. Vi ber og det kommer ikke noe svar, alt ser ut til å gli fra oss. Dette kan være veldig tungt å bære og vanskelig å forstå, hvorfor hører Gud ikke? Hvorfor griper ikke Gud inn?

Følelsen av at ingen forstår og ingen har tid til å lytte eller være med i min elendighet, kan gjøre at man blir veldig ensom og det blir vanskelig å be om hjelp.

Men så plutselig skjer det noe, et lysglimt, et håp eller en tanke. Selvfølgelig er Gud med meg, han deler min smerte og frykt, han våker med meg i natten. Han har jo vært igjennom dette

selv og så mye mere enn noe jeg noen sinne kunne oppleve.

Når jeg ser meg tilbake i livet så oppdager jeg at hele livet har vært og er en kamp, vi må kjempe med sykdommer, kriser, sorg, stress og andre ting. Noen ganger har man selv skyld i at man har havnet i stormen. Men noen ganger opplever man at livet er bare veldig urettferdig og da er det vanskelig å forstå, hvorfor skjer dette for meg?

Paulus skriver i Efeserbrevet: «Ta på Guds fulle rustning, så dere kan stå dere mot djevelens listige knep. For vår kamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot makter og åndskrefter, mot verdens herskere i dette mørket, mot ondskapens andehær i himmelrommet.» (Ef. 6, 11-12)

Hvis vi forventer at mennesker skal fikse ting for oss, så blir vi skuffet, vi må løfte blikket vårt fra denne jord, fra omstendighetene vi står i og se opp til Jesus som er vår tros opphavsmann og fullender. Vi må se med troens blikk, det som vi ikke kan se med våre fysiske øyne, livet er mer enn det vi kan se og forstå. Gud har gitt oss en rustning, vi må ta til oss Guds Ord, vi må be om

Bildet er fra påskevandringen i 2022

hans hjelp også når vi føler at han ikke hører oss.

Fastetiden ender påskeaften, Jesus har seiret på korset, han har vært i dødsriket og så plutselig ble han reist opp fra de døde og påskedag står han i sin glans og ære.

Disiplene kunne ikke dele hans smerte eller våke sammen med ham i hans kors og pine, men han er der med

oss i vår smerte og pine og han våker med oss om vi føler det eller ei.

Vi må gjøre som Paulus: «Jeg glemmer det som ligger bak, og strekker meg etter det som er foran, og jager fram mot målet, mot den seiersprisen som Gud fra det høye har kalt oss til i Kristus Jesus.» (Fil 3,13 – 14)

Sigríð Thordardóttir

Ovnen i Sannidal kirke

Det har ikke alltid vært ovner i Sannidal kirke. Disse kom på plass i 1870- og 80-årene. Så det kan ha vært noen kalde og lange gudstjenester de første hundre årene av kirkens liv. De gamle ovnene fra 1800-tallet er borte, men fremdeles står det en staselig vedovn der. Dette er en såkalt magasinovn, en Ulefos nr. 312. Den ble satt inn i 1941.

Det er mange tiår siden ovnen var i bruk. Og en fullstendig stopper for tanken om å ta den i bruk igjen ble satt ved restaureringen av utvendig tak i 2021. Da ble den siste pipa på Sannidal kirke fjernet.

Vinterens høye strømpriser og alt snakket om kraftkrise får oss til å spørre, med et lite glimt i øyet: Var det så lurt å fjerne pipa??

Ovnen i kirken.

Æselets tanker

*Han satte seg opp på min rygg.
Jeg kjente at føttene bar.
Det var slik en strålende dag,
og solen var blendende klar.*

*Han kjentes så merkelig tung,
og underlig lett likevel.
De hilste velkommen med sang,
mens han i sin sjel tok farvel.
Det var slik en strålende dag,
basuner og jubelrop klang.*

*Men Kongen satt ydmyk og ren.
Jeg tror at han gråt mens de sang.*

TEKST: EYVIND SKEIE

Historisk tilbakeblikk – KONFIRMASJON

I dag hører vi iblant utsagn om hvorvidt Norge er et kristent land eller ikke. Jeg skal ikke mene noe om den saken her, men det kan være interessant å se litt på hva landets myndigheter foretok seg for noen hundre år siden.

Før reformasjonen var paven i Roma kirkens overhode. Etter reformasjonen tok kongen i København, den eneveldige, over rollen som kirkens overhode.

Og kongene tok denne rollen med stort alvor. De var ofte dypt engasjert i religiøse spørsmål. Mens det på katolsk tid ble lagt stor vekt på liturgi, dvs ritualer og handlinger fikk Norge nå en statspietisme. Pietisme betyr egentlig fromhet og kongen la vekt på personlig fromhet framfor ritualer. De søkte å fremme den enkeltes personlige forhold til Gud.

Kongen ønsket at folket fordypet seg i kristen lære og utviklet en personlig tro basert på kunnskap. Kongen var kritisk til “de døpte hedninger”. De som rett nok var kristnet gjennom dåp som barn, men som ikke hadde verken kunnskap eller tro. Han ønsket et folk som oppriktig og ydmykt søkte å praktisere det kristne budskap og oppriktig bekjente og søkte bot gjennom nattverd.

Men det var jo et problem at folket ikke kunne lese. Da hjalp det lite med bibel, huspostill og salmebok.

Løsningen for Christian den VI var å starte skole og etablere en form for kontroll. En opplæring som skulle ende opp med at de unge selv kunne bekrefte - “konfirmere” dåpen.

Ved forordning av 13. Januar 1736 “*angaaende den tilvoxende Ungdoms Cofirmasjon og Bekræftelse av deres Daabes Naade*” ble det innført en ordning med formalisert opplæring og prøving av kristendomskunnskapen til all ungdom i Danmark og Norge.

Skolen ble mao startet for å kvalifisere befolkningen til å leve et liv som kristen i en menighet.

Og konfirmasjonen var viktig, og den fungerte også som et overgangsrituale. Det het seg at når du var konfirmert var du voksen. Var du heldig fikk du en dress, ei klokke og et par sko. For mange betydde det at de måtte ut å tjene til livets opphold utenfor hjemmet.

Og det var selvsagt en skyggeside. Ble du ikke konfirmert hadde du ikke lov å gifte deg, fikk ikke avtjene militærtjeneste eller ta arbeide for full betaling.

På konfirmasjonsdagen ble jentene og guttene stilt opp på rekke i kirkens

midtgang. Kirken var full av familie og nysgjerrige. Presten stilte hver og en spørsmål som de måtte svare på.

I 1759 ble det bestemt at konfirman-
tene søndagen etter konfirmasjon
skulle gå til alters og var derved opptatt
som fullverdige medlemmer av menig-
heten.

Ble ikke presten fornøyd kunne han
vise ut den unge og be vedkommende
å komme tilbake neste år. Det er ikke
vanskelig å forestille seg hvilken skam
det var å ikke bli konfirmert. Når
denne historie skal fortelles må det
også tas med at det er historier om
standsforskjeller og betaling til presten
for å få egne unger gjennom.

Men for de fleste ungdommer var nok
konfirmasjonstiden en tid de fikk fri
fra hjemmets plikter og tid til å treffe
annen ungdom. Presten ble da også
instruert av kongen om å være “tydelig
og vennlig” i sin undervisning.

Nils Jul Lindheim

Konfirmanter i Sannidal kirke lørdag 6. mai 2023

Synne Bråtane Bjørgan
Emilie Roligheten Bråtane
Lilly Moland Fuglestveit
Anne Helene Grønnerød
Amalie Johnsen
Oline Halvorsen Kiil
Maria Hajreen Labrador-Likaj
Emilie Maurlia-Eilertsen
Mathias Moen
Tobias Fuglestveit Nupen
Thomas Rugseth
Evander Skuland
Thomas Lidal Svendsen
Jakob Eikehaug Tangen
Olav Eikehaug Tangen
John Therkelsen

Fra 1. desember i fjor har menighetene i Kragerø, Sannidal, Skåtøy og Helle hatt tilsatt ny menighetspedagog, Heidi Annett Wächter. Vi har hatt en prat med Heidi Annett – slik at vi og folk flest kan bli litt kjent med henne.

HEIDI ANNETT

– fra misjonær til menighetspedagog

Første-spørsmålet er det obligatoriske om fødsel, oppvekst, utdanning og så videre. Vi får vite at Heidi Annett er født og oppvokst i Mo i Rana. Der tok hun grunnskole og videregående skole, før hun satte kursen for Tyskland for å studere teologi og musikk. Etter det dro hun til Hamar og musikk-linja på lærerskolen der. Hun forteller at: «Etternavnet mitt, Wächter, har jeg fordi jeg etter hvert gifta meg med en tysk gutt, Kay – som har vært min livsledsager siden da, men han var ikke hovedgrunnen for at jeg etter hvert - sammen med han – flytta til Tyskland for å arbeide som misjonær. Det var en livsoppgave jeg slo inn på lenge før jeg forelsket meg, og vi ble faktisk Tyskland i hele 30 år».

Vi tør spørre «har du hatt et definert kristent livssyn fra barnsbein av, eller er det noe du har tatt deg til seinere». Heidi Annett kan da fortelle at hennes foreldre begge var framtrepende personer i pinsemenigheten i Mo i Rana, «mamma var søndagsskolelærer og drev mye med sang og musikk, pappa var

pianist, organist, korleder og musikalsk leder i menigheten, - det var naturlig for meg å være med dem, og ganske så naturlig ble den kristendommen de stod for og forkynte også en del av meg. Allerede som 8-åring tok jeg en bevisst bestemmelse om at jeg ville forkynde gjennom sang og musikk, derfor lærte jeg å synge og jeg tok pianoundervisning - med det som siktemål. Musikk lærerlinja på Hamar tok jeg ikke bare fordi jeg nødvendigvis ønsket å bli lærer, men fordi jeg ville jobbe og misjonere gjennom sang og musikk; - for det formålet passa musikk lærerlinja veldig godt. Ellers var det slik at fra jeg var 14 år, fungerte jeg som søndagsskolelærer og jeg begynte å reise rundt for å synge på møter. På ungdomsskolen og på videregående var jeg leder for det kristne skolelaget, - jeg tør si at drivkraften bak engasjementet mitt var et ønske om å bringe det kristne budskapet om håp, hjelp og frelse ut til med-ungdom. Jeg husker at jeg hadde en sterk kallsopplevelse en gang jeg overvar et møte der

en misjonær fortalte om sitt arbeid, - jeg følte klart at «dette er deg om noen år»: Jeg skulle i framtida drive «PR for Gud» i utlandet».

Så bar det etter hvert til Tyskland?, smetter vi inn. «Stemmer! Dit reiste jeg – og der ble jeg altså, sammen med Kay. I 30 år dreiv vi, via sang og musikk, misjonsarbeid og menighetsbygging. I praksis fikk vi til dette gjennom å drive musikkskoler med vekt på å utdanne musikalske trosopplærere, ved å produsere store musikkvenner med kor, band og til og med symfoniorkester – og ved å lage sanger og musikk som vi framførte i ulike sammenhenger og spredte via forlag og massemedia. Også for dette feltet hadde jeg tidlig fått «klar beskjed» om at dette skulle jeg gjøre, idet jeg overvar en korkonsert der ei dame dirigerte: Jeg opplevde igjen at «dette er deg om noen år». --- Alt i alt kjenner jeg at det lange oppholdet i Tyskland, med misjon via musikk, var en veldig god måte å drive trosopplæring på. Sammen med allsidig praksis som lærer i offentlige og private barnehager og skole, følte jeg at alle erfaringene og læringen fra Tyskland, gjorde at jeg trygt kunne søke på jobben som menighetspedagog i Kragerø».

Med din bakgrunn kunne du vel fått jobb som trosopplærer omtrent der du ville, - hvorfor valgte du Kragerø?, spør vi. Svaret kommer kjapt og ærlig: «Vi, Kay og jeg, har en sønn med familie som bor i Grimstad. Der har det etter hvert kommet barn – våre barnebarn - og de har vi lyst til å være nærmere enn tilfellet har vært de siste årene, da vi bodde på Fjellhamar. I tillegg var det ikke så lett i Oslo-området å få en fast tilsetning, så da mulighetene for det dukka opp her i Kragerø, bestemte jeg meg for å søke. Og heldigvis: Jeg ble tilsatt! Med 82% stilling trenger jeg små synge-

teater,- preke,- eller undervisningsjobber rundt omkring i tillegg til jobben i Kragerø kirkelige fellesråd. Slik som det alltid ordna seg med finansiering av ulike prosjekter da vi bodde i Tyskland, tror jeg at det sikkert ville ordne seg med nok penger hver måned for meg og mine».

Vi kommer jo ikke utenom det obligatoriske spørsmålet «hvordan trives dere i Kragerø, hva synes dere om byen?».

«Å, vi stortrives», kommer svaret raskt, «byen er jo så fin, folk er lette å bli kjent med – de er mer åpne enn for eksempel i Oslo – og alle har tatt så godt imot oss. Så vi tenker at her vil vi leve og bo – lenge». På spørsmål om «hva gjør du når du ikke er menighetspedagog eller synger eller spiller» får vi vite av Heidi Anett at «jeg er veldig glad i å strikke, jeg liker å gå tur, elsker å sykle. Og, sist men ikke minst: Jeg liker å skrive – og har faktisk skrevet noen bøker». Vi stiller det ganske så uspesifiserte spørsmålet «hvilket øyeblikk i livet ville du gjerne oppleve på nytt?». «I den helt store sammenhengen er selvsagt det å bli mor, å bli foreldre, det største i livet; - dette forsterkes jo på en måte gjennom å bli bestemor – som jeg nylig har opplevd, og gjerne opplever igjen. Nå i det «helt nære» kunne jeg tenke meg å gjenoppleve å åpne stua vår på nytt for folk som til vil komme og synge i lag med oss, - vi gjorde det nylig, det var så flott en opplevelse. Ellers tenker jeg om livet mitt at om jeg skulle leve det på nytt, så ville jeg ikke gjøre så mye annerledes enn det jeg har gjort: Jeg ville la Gud være sjefen».

Idet vi takker for en hyggelig prat, kan vi fra vår side bare ønske Heidi Anett hjertelig lykke til i sitt viktige arbeid for barn og unge – og alle andre – i menighetene.

Olav A. Drevland

Når kjempene faller

Trær er vakre. Og på Sannidal kirkegård finnes det mange av dem. Ved den siste beplantningen av kirkegården, rundt år 2000, ble det valgt rogne- og lindetrær. En god grunn til å velge slike trær er at de ikke vokser seg altfor store.

Det finnes flere store trær langs steinmurene som rammer inn kirkegården. Ja, til og med midt inne blant gravene har det stått en stor bjørk. Har stått, ja. For nå er den tatt ned av Peder Aarøs flinke menn. Ganske så imponerende å se på denne prosessen!

I tillegg er en kjempestor bjørk som stod innenfor kirkegårdsmuren i øst blitt tatt ned. Rota måler over meteren i diameter.

Det skaper ofte engasjement når gamle trær blir felt. Men dette er ikke gjort for «moro skyld». Her har det vært befaring av fagfolk som har vurdert at begge disse trærne var i «avviklingsfasen» og var preget av flere sykdommer. Og når store greiner ramler av, da må noe gjøres for å ivareta sikkerheten for de som ferdes på kirkegården, og hindre ødeleggelser av omliggende graver.

Kari Skarvang

Stefanusalliansen

I 1965 ble den rumenske presten Ricard Wurmland (Tidligere omtalt i menighetsbladet i 2022) sluppet fri fra til sammen 14 år i fangenskap. Han var fengslet under det tidligere kommunistisk/sosialistiske regimet i Romania. I Romania var det, i likhet med andre kommunistiske regimer, trange og vanskelige kår for kristne, med forfølgelse, tortur og fengsling.

Richard Wurmland opplevde tortur, isolasjon og et knallhardt fengselsregime. Han satt blant annet tre år i fullstendig isolasjon for sin tro.

Senere gav han ut en rekke bøker, blant annet «Torturert for Kristus». Da han ble sluppet fri kom han til Norge og oppfordret norske kristne til å etablere en organisasjon for forfulgte kristne.

Det ble opptakten til etableringen av organisasjonen som er kjent for mange under navnet «Misjon bak jernteppet»- i 1967.

I 1990 skiftet organisasjonen navn til Norsk Misjon I Øst, før det i 2012 ble besluttet å bytte navn til Stefanusalliansen.

Stefanusalliansen er en misjons og menneskerettighetsorganisasjon som har som et av sine hovedmål å styrke respekten for tros og livssynsfrihet både nasjonalt og internasjonalt.

I 2021 inngikk Stefanusalliansen bla.a en avtale med utenriksdepartementet med varighet ut 2024, og som gir totalt 28 millioner kroner til det internasjonale arbeidet for tro og livssynsfrihet.

Stefanusalliansen inviterer også menigheter til samarbeid, både Den norske kirke og frimenigheter, for å sette fokus på den lidende kirke.

Det finnes også en rekke små og store prosjekter den lokale menigheten kan engasjere seg i.

Dan Lyngmyr

Stefanusalliansen utgir blant annet magasinet «Stefanus» 7 ganger i året. For alle som ønsker bladet (Gratis) og nærmere informasjon om Stefanusalliansen og deres virksomhet, så kan magasinet bestilles slik:

Fra mobiltelefon, send: MAGASIN til nr. 2377

E-post til : post@stefanus.no

Eller ganske enkelt ved å ringe tlf: 23 40 88 00 (Mandag til fredag 09-15)

Tilgivelse – en nøkkel til frihet?

Ingenting kan være så fortærende som hat, sinne og bitterhet som har fått gro fast i livet. Noen ganger kan det dessuten være vanskelig å innrømme at slik er det. Og hvem er det ikke som av og til kan mene at både sinne og bitterhet kan være helt berettiget.

For den som opplever mere hverdagslige hendelser så kan viljen til å tilgi være innenfor rekkevidde. Men når det virkelig er snakk om tilgivelse av forhold som er, eller som oppleves som utilgivelige, eller knapt er til å snakke om, eller svik fra sine nærmeste - da røyner det på.

Da er det sannelig ikke lett i å tilgi. Ja, det kan virke provoserende at noe i det hele tatt løfter frem tanken om tilgivelse.

Spørsmålet blir om noen egentlig har rett å be andre om å tilgi det utilgivelige. Det som knapt kan snakkes om, eller svik som har rammet på en slik måte at livet ikke lenger kan bli det samme.

Vårt håp og vår trøst.

Noen ganger kan det virke for lett vint å stå utenfor og oppfordre til tilgivelse og samtidig ikke kjenne til, eller fullt ut forstå den dype smerten og sorgen som har rammet våre medmennesker.

Det er heller ikke alltid like lett å si til et menneske som har opplevd svik, traumer og skuffelser at Gud elsker deg.

Det finnes dessverre også liv som har gått til grunne som en følge av menneskers onde eller i beste fall ureflekterte handlinger.

Noen ganger er det også nærmest umulig å tenke på tilgivelse fordi smerten og sviket har vært for stort.

Og i våre liv; ekteskap som er knust som en følge av utroskap. Mennesker som har feilet og sviktet på andre måter. Økonomisk svik og utroskap. Overgrep, trusler og voldelige handlinger og alt som ellers kan legges til og som har skapt livsvarige traumer.

Felles for mange er at opplevelsene fortsatt binder hardt.

I tillegg til at den som har utsatt andre for sine handlinger ikke har bedt om tilgivelse eller i det minste forsøkt å rette opp i sine feil eller ugjerninger.

Det er sannelig en tung last å aksle. Hos noen mennesker finnes det derfor et stort indre rop etter frihet fra det som fortsatt binder. Det er lett å forstå, og da er spørsmålet om det finnes noen vei ut?

- Å gråte med de gråtende og le med de leende og elske din neste som deg selv, var Jesu oppfordring til oss.

Vi, du og jeg, skal altså være med på å dele byrdene. Vi skal være noens medvandrere når hat, sorg, bitterhet og hverdagens fortvilelser knuger. Når mye av gleden i livet er borte.

Det er både å handle og snakke sant om livet.

I fellesskap kan enkeltmennesker, både profesjonelt og som legfolk, derfor være en støtte i selve prosessen som kan lede frem til en tilgivelse.

Men både for den som i egen kraft ikke makter å tilgi og for den som heller ikke lenger orker å bære andres sorg og fortvilelse - så finnes det fortsatt håp.

- Kom til meg alle dere som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile - sa Jesus.

Det er en oppfordring til oss alle og verdt forsøket når livsbøren blir for tung å bære. Å komme til Jesus. For å finne hvile.

Dan Lyngmyr

Velkommen innom!

Menighetskontoret i Kirkestua er åpent mandag og torsdag kl. 8 - 15. Der er en bestandig velkommen innom. Selv om mye av kommunikasjonen nå går via epost og telefon så er det ekstra hyggelig når noen tar turen innom. Det sier de som har kontor-plass i det koselige røde huset som ligger rundt hundre meter fra Sannidal kirke. Både Kari på kontoret og Sigrid prest vil gjerne ha kontakt med oss i menigheten og bygda. Kanskje bare for å luften noen tanker. Ellers står telefonnummer til ansatte bakerst i bladet. Kanskje du gjerne vil ha et hjemme-

besøk av presten? Det behøver ikke å være en stor sak for å ta kontakt.

BARNESIDA

Det er ekstra moro å finne blomster på våren, når de første blomstene begynner å komme opp etter vinteren. I en sang er det noen som spør: "Dine hender er fulle av blomster, hvem var det du tenkte å gi dem til?" Da svarer den som kommer med blomstene: "mine blomster ble plukket til graven. Men han har stått opp, han er ikke der."

Det var graven til Jesus som var tom. For han ble levende igjen og viste seg for mange etterpå, en gang over fem hundre mennesker på en gang. Etter det som heter Kristi himmelfartsdag kunne de ikke se han med øynene mer, men etter det kunne han være alle steder på en gang. Og når du gleder noen andre med blomster, så gleder Jesus seg over de også. Han som har skapt alle blomstene.

VITSEHJØRNET:

Det var en gang to tomater som gikk bortover en vei. Den ene var rød og den andre var grønn, så det var bare den røde som var moden.

Da de hadde gått en stund kom de til et veikryss

- Hvilken vei skal vi nå? spurte den røde tomaten.

- Hvordan skal jeg vite det? svarte den grønne tomaten.

- Jo, det må jo du vite, sa den røde tomaten, for du er jo kart!

Hva sa 0-tallet til 8-tallet da de møttes?

- nei, så stramt belte du har!

- Kelner, hva gjør den flua i suppa mi?

- Oj.., det ser ut som den svømmer på ryggen!

Hvorfor går svenskene midt i veien?

- de er redde for de ville blomstene i veikanten.

QUIZ

1. Var det Paulus som skrev Romerbrevet?
2. Var det Gud som gav den første kvinnen navnet Eva?
3. Var David far til Salomo?
4. Ble Abraham over 150 år?
5. Var det 5000 som ble mett på pinsedag?
6. Er Jesus det siste navnet som nevnes i Bibelen?
7. Har Salomo skrevet noen av salmene i Bibelen?
8. Er Noahs ark den første båten som omtales i Bibelen?
9. Landet Noahs ark på Moria fjell?
10. Var Kain og Abel tvillinger?
11. Hvem oppgis som stamfar i Jesu ættetavle?
12. Hvem av disiplene tvilte på Jesu oppstandelse?
13. Hvor gammel var Jesus da han ble omskåret?
14. Hvor gammel var Jesus da han samtalte med de skriftlærde i tempelet?
15. Hvorfor måtte Maria og Josef flykte til Egypt med Jesusbarnet?
16. Hvem var keiser på den tiden Jesus ble født?
17. Hvilke gaver hadde vismennene med seg til Jesusbarnet?
18. Hva het de tolv apostelene?
19. Hva betyr navnet Jesus?
20. Hvem av disiplene vet vi med sikkerhet var gift?

Svar: 1) Ja. 2) Nei (Adam) 3) Ja. 4) Ja (175 år) 5) Nei (3000) 6) Ja. 7) Ja (Salme 72) 8) Ja. 9) Nei (Araratfjellene) 10) Nei. 11) Abraham og Adam. 12) Thomas («Tvileren») 13) 8 dager. 14) 12 år gammel. 15) Fordi Kong Herodes ville drepe barnet. 16) Keiser Augustus. 17) Gull, røkelse og myrra. 18) Simon Peter, Andreas, Jacob Sebedussønn, Johannes Sebedussønn, Filip, Bartolomeus, Tomas, Matteus, Jacob Altvussønn, Taddus, Simon Seløten og Judas Iskariot. 19) Herren frelser. 20) Simon Peter.

Alle spørsmål og svar er hentet fra boken «Den store bibel-spørreboken» av Jostein Jany.

Kirkevalget 2023

DEN NORSKE KIRKE

Det er kirkevalg 10. og 11. september 2023. Alle som er medlem i Den norske kirke kan stemme ved Kirkevalget. Her er din mulighet til å bruke din stemme for å skape fremtidens kirke.

I Den norske kirke er det rom for deg. Bruk din stemme i kirkevalget.

Kort om Kirkevalget

- Demokratisk valg der en velger hvem som skal styre Den norske kirke de neste fire årene
- Det velges representanter til menighetsråd (lokalt), bispedømmeråd (regionalt) og Kirkemøtet (nasjonalt)
- På valgdagen kan du stemme i kirkevalget i nærheten av kommunevalget
- I 2023 kan du forhåndsstemme digitalt fra 10. august til 6. september
- Den norske kirkes medlemmer, født i 2008 eller før, har stemmerett i 2023

I neste nummer av menighetsbladet kan du se hvem som stiller på valgliste for Sannidal menighetsråd.

Kragerø & Drangedal
Begravelsesbyrå
– etablert 1960 –

*Verdighet ved
livets slutt*

www.bkd.no

Vakttелефон hele døgnet, 7 dager i uken: **35 98 21 94**

TRAFO
arkitektur

www.trafoarkitektur.no

BARLAND
BYGG

Tlf. 94 89 76 09
post@barlandbygg.no
www.barlandbygg.no

**SPAREBANKEN
SØR**

SKAGERAK TREPLEIE

- Trepleie • Trefelling • Stubbefresing
- Vedlikehold av grøntanlegg
- Landskapspleie • Skogkultur

SKAGERAK
TREPLEIE

PEDER AARØ

Tlf. 90 76 15 76 KRAGERØ

www.skagerak-trepleie.no

VIVE AS

Lars Dobbe: 906 58 905 • lars@vive.no

Vi arbeider med;

f VENTILASJON, INNEKLIMA, VARME OG ENØK

Vi gir deg Kvalitet & Erfaring

SKILBREI BYGG A/S

90 73 26 34
ingemund.skilbrei@kebas.no

SKAGERRAK SPAREBANK

**LINKJENDAL
BILFORRETNING AS**

- Det komplette bilsenter -

Gamle Sørlandske 74, 3766 Sannidal. Tlf. 35 98 68 50
post@linkjendal.no • www.linkjendal.no

**Direktesalg
GRAVSTEINER**

Tlf. 35 99 04 04 • Fax 35 99 83 44

Salg nye og brukte biler • Reparasjon av lette og
tunge kjøretøy • Hydraulikkslanger • Valvoline
oljeprodukter • Batterier • Dekk • Rekvisita

Sannidal Auto as

Tlf. 35 99 07 34 • post@sannidalauto.no • www.sannidalauto.no

Terje Pedersen

Tlf: 901 36 115
terje.flisogmur@gmail.com

Sannidal Bilverksted og bensinstasjon

www.sannidal-bilv.no • post@sannidal-bilv.no
Tlf. 35 98 65 00

VOLVO

Sjekk Punkt
BILVERKSTED

**DRANGEDAL
SPAREBANK**

www.drangedalsparebank.no

Slekters gang

DØPTE:

05.02.23 Tallak Farsjø
19.02.23 Ella Auråen Hammerstad

VIGDE:

30.12.22 Ella Rose Monaghan og
Adrian Skorstad Nygaard

DØDE:

20.11.22 Robert Magne Omholt	f. 1934
21.11.22 Wiggo Sletten Løvik	f. 1971
08.12.22 Jakob Eikeland Lillemoen	f. 2022
19.12.22 Hilda Johanne Thorsen	f. 1929
22.12.22 Øyvind Harry Wang	f. 1932
30.12.22 Tom Halvard Haugen	f. 1969
05.01.23 Hege Solum	f. 1960
20.02.23 John Lønne	f. 1934
27.02.23 Liv Torunn Hætta	f. 1934

Sannidal kirke og menighet på nett:

www.sannidalkirke.no

www.kragerokirkene.no

Følg oss også på Facebook.

Vi er her. Alltid

22 40 00 40 • kirkens-sos.no

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

Utgitt av Sannidal menighetsråd

Redaksjonskomite:

Dan Lyngmyr, tlf. 980 36420
dan@getmail.no

Nils Jul Lindheim, tlf. 416 76366
lindheim@online.no

Anne Liv Baltzersen, tlf. 926 96543
baltzersen59@gmail.com

Kari Skarvang, tlf. 416 33056
kari.skarvang@hotmail.com

Kontonr. til menighetsbladet
2655 01 39617

Menighetskontor for Sannidal og Helle sokn

Kirkestua, Gamle Sørlandske 23,
3766 Sannidal. Telefon: 907 33 156
E-post: menighetskontor@kragerokirkene.no

Kontortid menighetssekretær:

Mandag og torsdag fra kl. 08.00 - 15.30
Telefon: 907 33 156
E-post: sannidal@kragerokirkene.no

Sannidal sokn

Sokneprest: Sigrid Thordardottir.
Tlf. 457 87 278

Organist: Robert Czyz. Tlf. 992 71 514

Kirketjener/kirkegårdsarbeider:
Svein Jonny Blankenberg Larsen.
Tlf. 473 03 127.

Klokker og menighetssekretær:
Kari Skarvang. Tlf. 907 33 156 -
416 33 056.

Menighetspedagog:
Heidi Annett Wächter Tlf. 913 88 466

Velkommen til gudstjeneste!

Sannidal sokn

APRIL 2023

Fredag, 7. april: *Langfredag*
Sannidal kirke kl. 11.00
Pasjonsgudstjeneste.

Søndag 9. april: *Påskedag*
Sannidal kirke kl.11.00.
Høytidsgudstjeneste
Offer til Normisjon i
Telemark

Mandag, 10. april: *Andre påskedag*
Kjølebrønd bedehus kl.11.00
Gudstjeneste.
Kjølebrønd blåsegruppe
Offer til Prosjekt Etiopia
NMS

Søndag 30. april: *4.søndag i påsketiden*
Sannidal kirke kl. 11.00
Samtalegudstjeneste med konfirmantene.
Offer til Stiftelsen
Skjærgårds

MAI

Lørdag 6. mai:
Sannidal kirke kl.11.00
Konfirmasjonsgudstjeneste
Offer til menighetsarbeidet

Onsdag 17. mai:
Grunnlovsdagen
Sannidal kirke kl.11.00
Gudstjeneste.
Offer til Spiderne i Sannidal

Søndag 21. mai: *Søndag før pinse*
Sannidal kirke kl.11.00
Gudstjeneste.
Offer til Kirkens SOS i
Telemark

Søndag 28. mai: *Pinsedagen*
Sannidal kirke kl.11.00
Høytidsgudstjeneste.
Offer til Kirkens Bymisjon i
Kragerø

JUNI

Søndag 4. juni:
Treenighetssøndag
Sannidal kirke kl.11.00
Gudstjeneste.

Søndag 25. juni: *4.søndag i treenighetstiden*
Sannidal kirke kl.11.00
Gudstjeneste.

Alle gudstjenester er ved
sokneprest Sigrid
Thordardottir.

Med forbehold om endringer.

Onsdag 12. april • Sannidal kirke kl. 18.30

Salmekveld • Påsketidens salmer

Mecky Wohlenberg • Kjølebrønd blåsegruppe

Onsdag 3. mai • Sannidal kirke kl. 19.00

Orgelkonsert Jan Staudt